

MILITARIA-NYT

MEDLEMSBLADET FOR DANSK MILITARIA FORENING

NR. 1 ÅRGANG 2017. PRIS I LØSSALG: DKK 60,-

Egholm Slots Museum gør det igen!!!

Indhold:

- Side 3-7: GUNNER WALLACE REECE BRUNT
Side 8-10: DANSKE DRAGONHJELME
Side 11-16: VÅBEN PÅ ARKIVERNE
Side 17: HØRINGSSVAR TIL
JUSTITSMINISTERIET
Side 18-20: JUBILÆUMSUDFLUGTEN 2016
Side 21: EN ROYAL NUMMERPLADE
Side 22-23: VALBORGSAFTEN 1945
Side 24: KØB, SALG OG BYTTE

Det sker:

- 25./4. kl. 19-22: Lokalmøde i Brædstrup på
Tinghuset, Østergade 9, 8740 Brædstrup
6./5. kl. 10-14: DMF-udflugt – læs mere på side 24
20./5. kl. 9-14: Byttemøde i Brædstrup på
Tinghuset, Østergade 9, 8740 Brædstrup
10./6. kl. 9-14: Byttemøde i Ebeltoft på adressen:
Grønningen 1, 8400 Ebeltoft
2./8. kl. 9-12: Byttemøde i Vandel i hallens
cafeteria, Skolevej 8, 7184 Vandel
15./8. kl. 19-22: Lokalmøde i Brædstrup på
Tinghuset, Østergade 9, 8740 Brædstrup
19. & 20./8. Classic Military Show i Finderup
2./9. kl. 9-12: Byttemøde i Vandel i hallens
cafeteria, Skolevej 8, 7184 Vandel
9./9. kl. 11-15: Byttemøde i Odense på adressen:
Dalumvej 95 c, 5250 Odense SV
24./9. kl. 10-16: Våben- & Militaria Messe i Vandel
Sportshallen i Vandel, Skolevej 8, 7184 Vandel
Hold dig opdateret på hjemmesiden:
www.militariaforeningen.dk/Aktiviteter

Forsiden:

Egholm Slots Museum gør det igen! Der var ikke nået at falde meget støv på den T-34/85 kampvogn, som museet erhvervede i 2015 (og som ses i baggrunden), før aktive Ole Falck havde gang i endnu et i bogstavlig forstand stort trækplaster til museet på Egholm Slot.

Den unge museumsejer fyldte 70 i 2016, og i den forbindelse gav han sig selv et historisk kampfly i fødselsdagsgave. Det blev et af de 51 Draken (dragen) fly, som var i dansk tjeneste fra 1970 til 1993.

Draken flyet, med den danske betegnelse F-35, er bygget hos Saab i Sverige. Der blev i alt bygget 644 Draken-fly, hvortil det svenske luftvåben var den største aftager.

De 51 danske Draken fordelte sig på 20 stk. jagerbombere F-35, 20 stk. fotofly RF-35 og 11 stk. skolefly TF-35.

Den svenske drage fik her i Danmark på grund af sin karakteristiske udformning øgenavnet "den flyvende murske".

Alle danske slotte og herregårde har jo et spøgelse, men Egholm er nok det første slot, som har toppet den med også at have sin egen drage.

Foto: Pernille Greve / Kilde: Wikipedia

Redaktionen:

Redaktionen består af Søren Flensted, Dan Obling, Erik Andersen, Rune Harms og Poul Christensen som ansvarshavende redaktør. Redaktionen kan kontaktes på mailadressen militariaforeningen@hotmail.dk eller på tlf. 25 32 13 41. De i bladet forekommende artikler, indlæg, angivelser og synspunkter er alene den pågældende forfatters og deles ikke nødvendigvis af foreningens bestyrelse eller redaktionen. Bladets indhold må kun gengives med forfatterens, fotografens og redaktionens tilladelse.

Annoncer:

Helside: DKK 500,-

Halvside: DKK 300,-

Kvartside: DKK 200,-

ISSN:

2245-0696

GUNNER WALLACE REECE BRUNT

Tekst og billeder: Paul Rochler

15th (Vancouver) Coast Brigade, The Royal Canadian Artillery Canadian Active Service Force 1941

K.73619 Gunner Wallace Reece Brunt

For ca. 20 år siden købt jeg et lot canadiske medaljer og lagde dem i en lille papæske med henblik på, at få dem beskrevet og sat ind i min samling. At der skulle gå så lang tid, skyldes nok, at jeg havde fået dem pakket for godt væk.

De tre medaljer, som var i det lot, var posthum tildelt Wallace Reece Brunt og givet til de efterladte.

Wallace Reece Brunt

Brunt blev født den 22. november 1913 i British Columbia i byen Lynn Valley i Canada som søn af Mr. John F. Brunt og hustru Mrs. Ronda E. Brunt, som boede 1925 West Sth. Avenue, Vancouver, B.C.

Han var katolik og havde, før han meldte sig til aktiv tjeneste, arbejdet som dels sømand, tjener og fabriksarbejder på en dåsefabrik.

Den 8. oktober 1938 bliver han gift med Anne Brunt, og de får to døtre Sharon Anne og Rositta Joan og de bor på adressen 831 Helmoken, St.Vancouver, B.C. Canada, da han melder sig.

Canadian Active Service Force

Wallace Reece Brunt melder sig den 16. december 1940 til aktiv tjeneste ved 15th (Vancouver) Coast Brigade.

Enheden ankom til Yorke Island i April 1941, og fik til opgave at sikre Canadas vestkyst mod et eventuelt angreb, dels med besætning af kanonbatterier, fyrtårn og havobservation.

Brunt er med på billedet, men for nærværende har det ikke været muligt at få præciseret, hvem han er

Soldaterne, som havde meldt sig til opgaven, var alle unge mænd, som havde oplevet de svære tider under depressionen i 30'erne. Her under tjenesten var der en god seng hver nat, arbejdstøj, faste måltider og løn m.m.

Jordfyr på Yorke Island i april 1941

I regimentsårbogen for 1941 kan man bl.a. læse følgende:

"Thank-you, thank-you" said Arne P. Knudsen, a Danish immigrant who had been on the breadlines, as food was heaped on his plate in the mess. "Don't thank me" replied the dispenser of food "Thank Hitler."

Det var ikke første gang, at Wallace Reece Brunt gjorde tjeneste. Han havde tidligere gjort tjeneste ved Non-Permanent Active Militia (NPAM) som medlem af The Duke of Connaught's Regiment fra november 1932 til marts 1933.

20. august 1941

Datoen bliver skæbnesvanger for K.73619 gunner Wallace Reece Brunt. Under arbejde langs kysten ved Sunderland Channel nær Yorke Island, hvor de skulle transportere sand til sikringsstillinger på kysten, fik han vinklet et torv omkring anklen fra en robåd og blev trukket overbord ned i det kolde vand, hvor han bliver taget af understrømmen og drukner.

På trods af sine soldaterkammeraters ihærdige søgen, lykkes det ikke at bjærge ham eller finde ham igen. Denne ulykke var en alvorlig sag for enheden, og der blev foretaget afhøring af alle involverede i sagen, men skaden var sket og intet kunne ændre det og følgende dokument blev udfærdiget.

1. NO.	2. RANK OR RATING	3. SURNAME	4. CHRISTIAN NAMES
K.73619	Gunner	BRUNT	Wallace Reece
5. UNIT OR SHIP	6. DATE OF CASUALTY	7. H.Q. FILE NO.	8. RELIGION
Royal Canadian Artillery	20th Aug., 1941.	405-B-7230	Roman Catholic
9. CIRCUMSTANCES OF CASUALTY		10. NAME, RELATIONSHIP AND ADDRESS OF NEXT OF KIN	
Died in the waters of Sunderland Channel, near York Island, B.C. Cause -- Drowned.		Widow - Mrs. Anne Brunt, 1055 Burnaby Street, Vancouver, V.C. Father - Mr. John F. Brunt, 1925 West 8th Avenue, Vancouver, B.C. Mother - Mrs. Rhoda E. Brunt, Same address. Date of birth - 22nd Nov., 1913.	
NOTE--Items 11, 13 and 14 are not to be completed until grave is permanently located.			
11. LOCATION OF UNIT AT TIME OF CASUALTY	12. CEMETERY	13. LOCATION OF CEMETERY	14. GRAVE LOCATION
			Grave
15. REGISTERED NO. OF GRAVE			

MEDALS AND MEMORIALS—DECEASED PERSONNEL		REGISTRATION NO.	DATE OF DESPATCH
(1) <u>MEDALS PERSON</u>		MEMORIAL BAR	
ENTITLED TO	Mrs. Anne BRUNT, (Widow)	DATE DESP	
ADDRESS:	1682 E. 29th Ave., ~~1055 Burnaby St.~~ , Vancouver, B.C.	REGN. NO.	4193
(2) <u>MEMORIAL CROSS</u>		(2) DESP. OCT 31 1941 REGN No. 787	
WIDOW	Mrs. Anne Brunt,		
ADDRESS:	831 Helmcken Street, Vancouver, B.C.		
(3) <u>MEMORIAL CROSS</u>		(3) DESP. OCT 31 1941 REGN No. 788 <i>REV 41</i>	
MOTHER	Mrs. Rhoda Evelyn Brunt, <i>Red.</i>	<i>Cross to stock 4/12/41</i>	
ADDRESS:	1925 West 8th Ave., Vancouver, B.C.		

Kartotekskort fra det canadiske forsvar. Øverst kortet med Brunts stamdata, og til højre kan man se oplysningerne om de tildelte kors - "Memorial Cross". Et til hans enke og et til hans mor

Tildeling af MEMORIAL CROSS

Som det ses af skrivelsen, fik både hans mor og kone tildelt Memorial Cross for tabet af deres søn og ægtemand. Denne medalje bliver kun givet posthumt. Medaljen ses her med inskription.

AWARDS C.A.S.F.			M	
				50M-5-40 (5/79) H.Q. 1772-45-8
		FILE NO. 405-B-7230		
BRUNT, Wallace Reece	K. 73619	Gnr.	R.C.A.	
<small>SURNAME (IN BLOCK LETTERS)</small>	<small>CHRISTIAN NAMES</small>	<small>REG. NO.</small>	<small>RANK ON DISCHARGE</small>	<small>C.A.S.F. UNIT</small>
WAR SERVICE BADGE				
<small>(CLASS)</small>	<small>NO.</small>	<small>DATE DESPATCHED:</small>		
ADDRESS:				
<i>10/12/40</i>				
CAMPAIGN MEDALS		REGISTRATION NUMBER AND DATE DESPATCHED		
War Medal C.V.S.M.		<i>24/11/49</i> <i>4719</i>		
<small>(THE REVERSE TO BE USED FOR ESTATE PURPOSES)</small>				

Kartotekskort for de posthumt tildelte medaljer: War Medal og C.V.S.M.

Efter 2. verdenskrig afslutning modtager de efterladte endvidere disse to medaljer posthumt uden navneinskriftion.

TV øverst næste side - Canadian Volunteer Service Medal (C.V.S.M.) ses ofte med spænde på båndet, som kun gives for oversøisk tjeneste. Wallace Brunt modtog ikke et spænde til båndet. Medaljen gives for mindst 540 dages tjeneste mellem 3. september 1939 og 1. marts 1947

TH - War Medals tildeles for tjeneste i mindst 6 måneder i tiden 3. september 1939 til 8. maj 1945

Mindeceremoni 20. august 2016

I forbindelse med 75-året for gunner Wallace Brunts død den 20. august 1941, blev der lagt en krans på havet, hvor han druknede. Medlemmer af hans familie deltog i ceremonien.

Billedet er lånt på youtube.com, hvor man kan se ceremonien afholdt d. 20. august 2016

ÆRET VÆRE HANS MINDE

DANSKE DRAGONHJELME

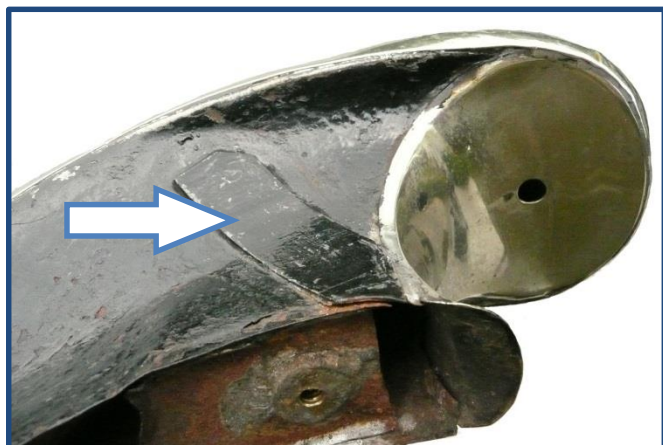
Diverse detaljer vedr. fabrikation, regimentsafmærkning, størrelse, stempler mm.

2. afsnit - fortsættelse af artiklen i blad nr. 3 fra 2016

Tekst & billeder: Kaj Jensen

7. Reparationer udført på regimentsværkstederne

På flere af de ældre hjelme kan man ofte se reparationer udført af regimenternes håndværkere. Både på læderdelene, men også på hjelmens metaldele. Se reparationen af den revnede kam nedenfor.

8. Kokarden

I forbindelse med beskrivelsen af de forskellige kokarder der tidsmæssigt hører sammen med nysølvhjelme fra 1854, vil jeg ganske kort henlede opmærksomheden på to ældre hjelme:

Nemlig den danske Pikkelhue M 1848 for Generalstaben og Dragonhjelme M 1842 (messinghjelmen). Simpelthen fordi officerskokarderne fra disse to hjelme tilsyneladende bliver genbrugt på de senere nysølvhjelme.

Generalshjelm M 1848

Dragonhjelme M 1842 - officer

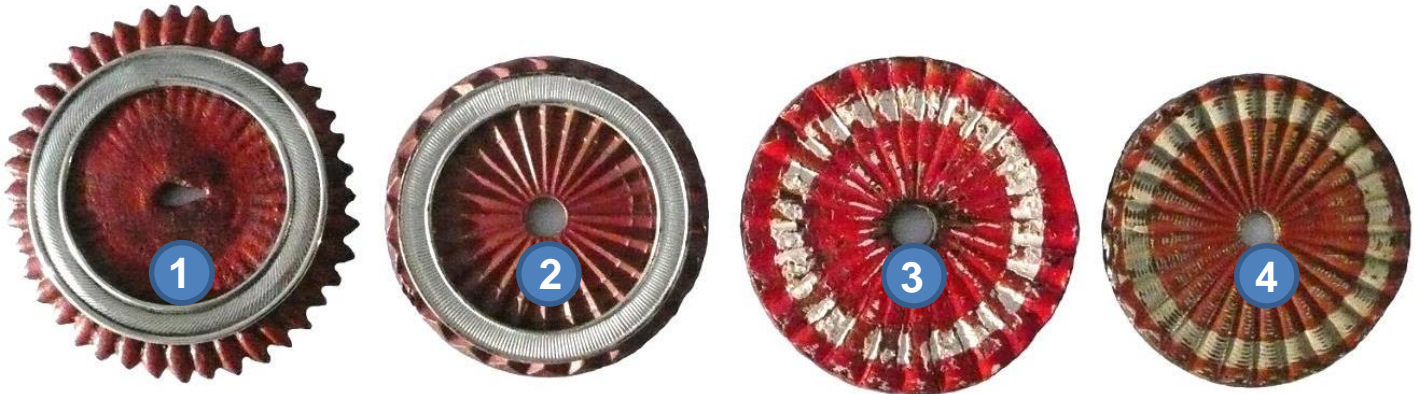
Dragonhjelme M 1842 - menig

På fotoet øverst th. ses den reglementerede kokarde, der i 1842 blev indført til brug for de 6 dragonregimenter, men det havde åbenbart trukket lidt ud med indførelsen af kokarden, idet der i 1846 kommer en kongelig resolution om, at Livgardeeskadronen og de 6 dragonregimenter skal anlægge den for arméen reglementerede kokarde til anbringelse ovenover hjelmens venstre schuppe. Netop

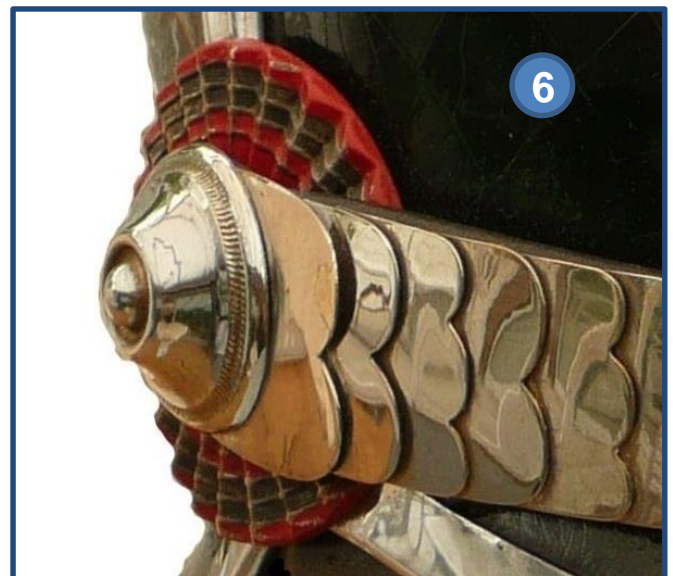
placeringen på venstre side af M 1842 hjelmen kunne godt forklare den usikkerhed, der nogle gange kan være om placeringen af kokarden på nysølvhjelmene, og det er ikke usandsynligt, at den efterfølgende M 1854 kokarde fra starten havde været anbragt under hjelmens venstre schuppe. Præcis hvornår det er blevet bestemt, at kokarden skal bæres under højre schuppe er meget uklart, fordi det tidsmæssige skriftlige materiale som jeg har til rådighed, beskriver approberingen af menigkokarden M 1842 og M 1854, hvorimod beskrivelsen af officerskokarderne er noget mangelfuld.

Derfor er den efterfølgende beskrivelse af kokarderne til nysølvhjelmene udelukkende baseret på litteraturen fra tidligere artikler og diverse bogmateriale, og ikke mindst ved et større studie af autentiske fotos.

1. Officerskokarde af læder med sølvkant. Set anvendt på Generalshjelm M 1848 Dragonhjelm og for officerer M 1842 og 1860
2. Officerskokarde af galvaniseret jernblik med malet eller forsølvet kant. Set anvendt på Dragonhjelm for officerer M 1860, 1864 og 1901
3. Menigkokarde af presset læder. Set anvendt på Dragonhjelm M 1854 og 1854-58
4. Menigkokarde af kobberblik med karton som bagstykke. Formentligt leveret af den tyske fabrikant Fa. Bock i Berlin (2.200 stk. i 1858). Set anvendt på Dragonhjelm M 1854-58 og 1864

Udover de fire kokarder findes mindst to yderligere typer som vist nedenfor. Det er dog vigtigt at understrege, at jeg ikke kan finde skriftlig dokumentation for, at de nævnte årgangsbetegnelser på hjelmene og kokarderne er samhörende, men udelukkende er bedømt ud fra tidssvarende autentiske fotos.

5. Menigkokarde af læder. Set anvendt på Dragonhjelm M 1901
6. Officerskokarde af malet kobberblik. Set anvendt på Officersshjelm M 1901 (fra 1942)

9. Fotos

I min gennemgang af autentiske fotos, har jeg specielt bidt mærke i nedenstående foto, som er interessant, fordi det i høj grad medvirker til at forvirre begreberne om sammensætning af hele uniformen.

Ved et nærmere studie af fotoet må man sige, at alle retningslinjer og begreber er kastet overbord. Bag på fotoet står skrevet med sirlig håndskrift; Dragon Nr. 724, Holme.

Dragon Nr. 724, Holme. Altså en menig dragon? Kigger man så billedet nærmere efter, så er jeg overbevist om, at han bærer Officersshjelm M 1860 på hovedet. Over skulderen bærer han "godt nok monteret omvendt" (ryg på front) patrontaske for officerer (det store spænde på remmen skal sidde på ryggen). Tilsyneladende bærer han ikke nogen form for gradstegn, hverken på ærmerne, kraven eller på skuldrene, ligesom der heller ikke er synlige røde striber på bukserne, hvis han skulle have rang af officer.

Bemærk så i øvrigt ryttersablen M 1843 med skede med én bæring, som blev indført 1898. Den er monteret med læderkvast for menigt personel, og den hvide snor (fra sablen og op til bæltet) kunne måske være snoren til rytterpistol, men i så fald burde den jo bæres fra bæltet og rundt om halsen. Hmm - underligt?

Mulige forklaringer:

1. Jeg mener, jeg har læst et sted, at dragonerne lånte det blå tøj med tilbehør hos fotografen når de skulle fotograferes. Det kunne jo tænkes, at Dragon Holme bare havde lånt det tøj og udstyr som så pænest ud?
2. Eller, - er der tale om et "prøvefoto" til justering af fotografens udstyr? Og skulle billedet i så fald aldrig have været offentliggjort?
3. Endelig kunne fotoet jo være lavet for tant og fjas eller til teaterformål?
4. Fotoet er klippet til, så det passer til en oval ramme, men forklaringen på det mystiske foto må stå hen i det uvisse.

10. Afslutning

Artikelserien om dragonhjelme startede tilbage i 2011, og selvom der er gået nogle år, så har jeg i samarbejde med et par andre samlerkollegaer forsøgt at beskrive hjelme efter bedste evne, vilje og research. Herunder at vise farvefotos til artikelbeskrivelserne. Til slut vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige tak til alle, der har lånt mig hjelme til fotos mv. samt for gode råd og anden konstruktiv støtte undervejs.

VÅBEN PÅ ARKIVERNE

Trondheim Byarkiv i Norge

Fotografier af Tordenskjolds våben

Tekst: Henrik Nedergaard Olsen

Tordenskjold

Peter Wessel - fra 1716 Peter Tordenskjold - blev født 7. november 1690 i Trondheim, og døde i duel 12. november 1720 i Gleidingen i fyrstebispedømmet Hildesheim i Tyskland. Han var den mest kendte dansk-norske krigshelt og søofficer, som gjorde tjeneste i Den dansk-norske krigsflåde under den store nordiske Krig. Tordenskjold havde ansvar for Skagerrak, Kattegat, Norges kyst og de nordligste dele af den svenske kyst. Danmark-Norge var på den tid i union. Noget som betød, at den dansk-norske krigsflåde stod for søforsvaret af begge rigsdelenes Danmark og Norge. Unge Wessel steg hurtigt i graderne. I dag er han mest kendt som Tordenskjold. Navnet fik han, da han blev adlet i 1716. Han er særlig kendt for sin indsats under slaget i Dynekilen i juli 1716, angrebet på Göteborg sommeren 1717, og for erobringen af Carlstens fæstning ved Marstrand i juli 1719.

Maleri af Tordenskjold ca. 1719. Kunstner: Balthasar Denner. Trondheim Byarkiv A3.S3.B044

Trondheim

Trondheim - tidligere Nidaros og Trondhjem - regnes for at være grundlagt i 997. Arkæologiske fund viser dog, at der har været andre bebyggelser end blot gårde ved Nidelvens udmundning før den tid. Givetvis har der været en form for pakhuse til handel. Ifølge traditionen anlagde vikingekongen Olav Tryggvason en kongsgård ved Skipakrok noget længere ude på Nidarneset, og ifølge sagaen fik Olav den Hellige rejst Klemenskirken i kongsgården. Byen voksede sig stor bl.a. hjulpet på vej af pilgrimskirken Nidarosdomen, der blev opført for flere hundrede år siden. I dag er byen den tredjestørste by i Norge efter Oslo og Bergen og rummer Norges næststørste universitet.

Trondheim Byarkiv

Arkivet opbevarer mere end 20.000 reolmeter papirarkivalier fra Trondheim kommune, gamle Strinda, Leinstrand, Byneset og Tiller kommuner. Derudover opbevares private arkiver; hovedsageligt fra 18- og 1900-tallet. De mest efterspurgte papirarkivalier er kommunens byggesagsarkiv, og mest brugt på internettet er den digitaliserede fotosamling med historiske Tronheimbilleder på Flickr.

Jubilæumsudstilling 1897

Trondhjems Kommunebestyrelse bestemte sig i 1896 for at fejre Trondheims 900-års jubilæum i 1897 med bl.a. en historisk udstilling, som skulle belyse byens historie, udseende og udvikling og indbygges liv og vilkår gennem tiderne. Ledelsen af den historiske udstilling blev overdraget en komite, som indbød til deltagelse i udstillingen. Man opfordrede alle til at stå frem, som var i besiddelse af eller havde kendskab til genstande, som kunne falde indenfor udstillingens ramme. Udstillingen blev meget omfattende og udstillingens katalog var på 268 sider og omfattede 1354 numre. Af militærhistorisk interesse var der udover Tordenskjold udstillet portrætter og andet vedr. militærpersoner, medaljer, skarpretterredskaber, borgervæbning, bjergkorps og forskellige våben. Fotografierne i denne artikel er taget af fotograf og papirhandler Erik Olsen fra Trondheim. Han tog en lang række fotos på udstillingen, bl.a. flere af gamle skyde- og blankvåben. Desværre gik en del af fotografens negativer tabt ved en brand i Berlin i 1944.

Udstillingens plakat. Litografi: Thorolf Holmboe. Norges Nasjonalbibliotek

Tordenskjolds våben på udstillingen

Udstillingens katalog omfatter effekter med relation til Tordenskjold 58 numre (katalog nr 313-370). Heraf er 7 numre Tordenskjolds våben (katalog nr 348-352 og 354-355). Desværre er kataloget ikke illustreret, så vi har kun Erik Olsens fotografier fra udstillingen.

faaet et Sæt af dem som Gave af sin Svigerfader Stiftsprovst Flottmann. Han havde som Præst ved Nykirken faaet dem forærende af en Enkefru Broch; tidligere havde de været i Sognepræst til Vik i Sogn Jacob Thode's Eie (d. 1817); han var en Søn af den ovennævnte Stiftsprovst J. Thode.

347. Lommeuhr af Sølv. Skal efter Familietraditionen have tilhørt Tordenskiold.

*Univ.s Oldsagsamling, der har faaet det som Gave i 1864 af Brigadeintendant Størens Arvinger.

348. Gevær, der skal have tilhørt Peter Tordenskiold. Skjæftet og Laasen angivelig dog fra senere Tid.

Paa Laasen læses B. Mard; nederst paa Pibens Overside er indmeislet: TORDENSKIOLD: *Univ.s Oldsagsamling, Kra.

349. Riflet Jagtstudsør med Flintelaas, der har tilhørt Peter Tordenskiold.

Har længe været i Familien Tønders Eie. *Artilierimuseet, Kra.

350. Pistol med Jernkolbe, der har tilhørt Peter Tordenskiold.

*Marinens Museum, Carljohansværn.

351. Sabel med Jernfæste, der har tilhørt Peter Tordenskiold.

*Artilierimuseet, Kra.

352. Skibshuggert, brugt af Peter Tordenskiold 1713.

*Marinens Museum, Carljohansværn.

353. Flagblok fra Tordenskiolds Kampskib.

*Marinens Museum, Carljohansværn.

354. To Pistoler, der har tilhørt Peter Tordenskiold.

Fotografi (Gave til Udstillingen) efter Originalerne i Nationalmuseet, Kbhvn.

355. Kaarde, der har tilhørt Peter Tordenskiold.

Ligesaa.

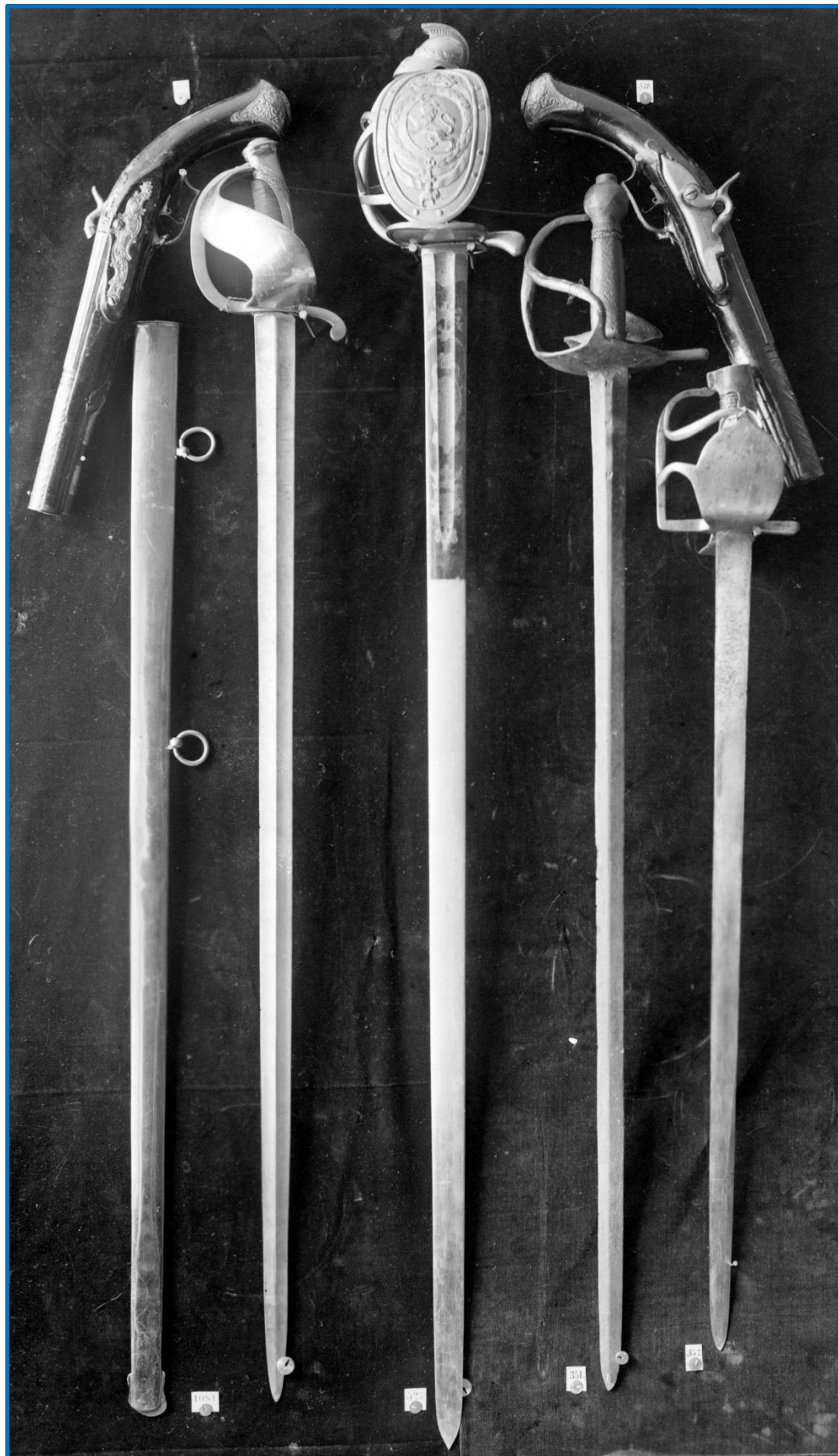
356. Gjældsbevis paa 50 Rdl. i klingende

Udstillingens katalog side 54. Scanning: Projekt Runeberg

Tordenskjolds våben:

Sabel (katalog nr. 351) og skibshuggert (katalog nr. 352).

**Fotograf:
Erik Olsen.
Trondheim
Byarkiv,
Tor.H41.B42.F3112**

Øverst til venstre og [Nr. 2 fra højre] 351. Sabel med Jernfæste, der har tilhørt Peter Tordenskjold. Ejer: Artillerimuseet, Kristiania.

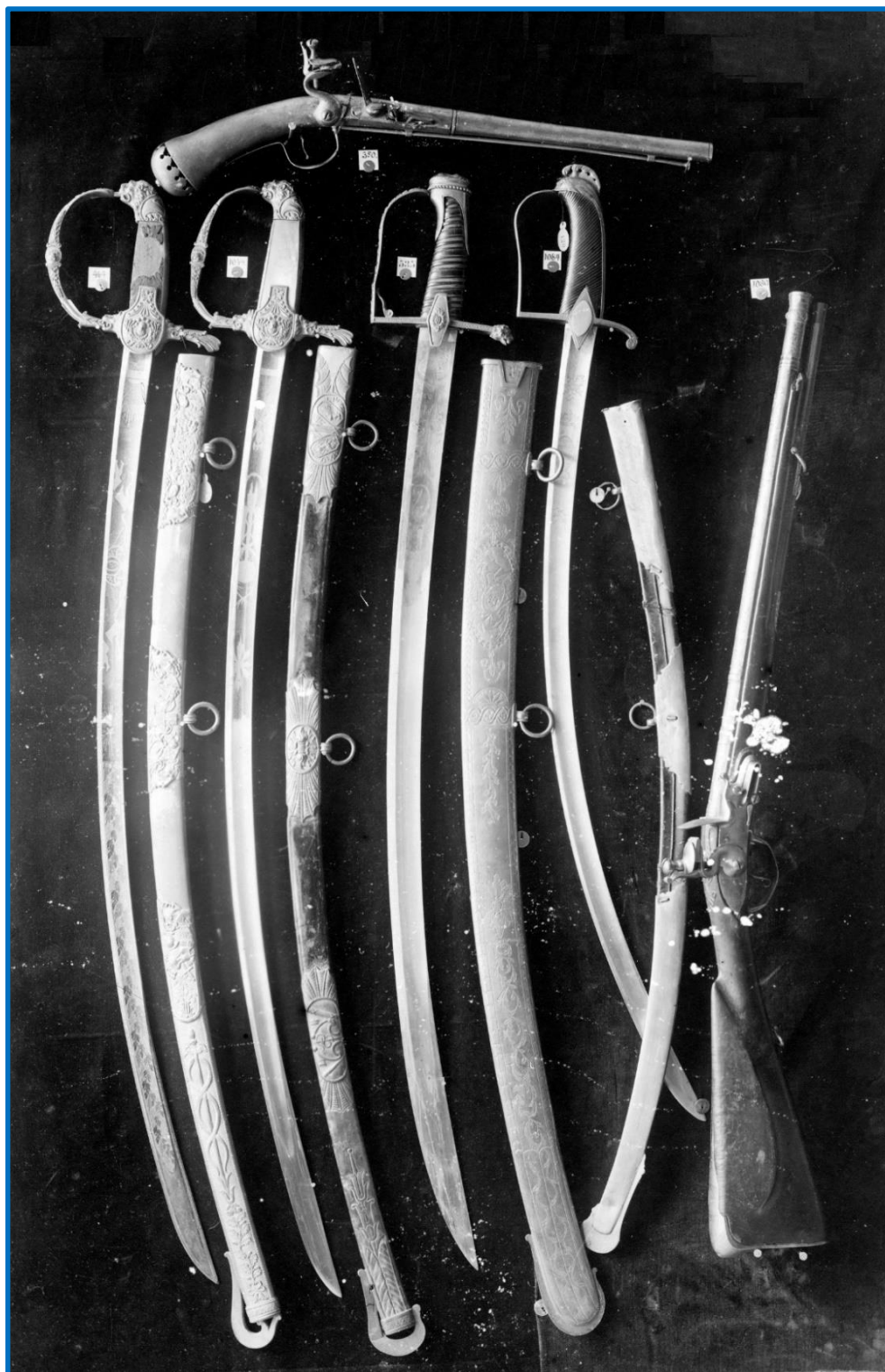
Nederst til venstre og [Nr. 1 fra højre] 352. Skibshuggert, brugt af Peter Tordenskjold 1713. Ejer: Marinens Museum, Carljohansværn.

Øvrige våben:

[Øverst] 528. 2 Pistoler med forsøvede Bronzebeslag med Rococo-Forsiringer. Stemplet Jens Bjerke. Har tilhørt Generalløitn. C. H. v. Krogh. Ejer: Artillerimuseet, Kristiania.

[I midten] 527. Pallask med stort Kurvfæste af forgyldt Bronze. Paa Fæstet den norske Løve. Over Grebet en støbt Hjelm. Klingen damaceret med Ornamenter og det danske Vaaben. Har tilhørt Generalløitn. C. H. v. Krogh. Ejer: Artillerimuseet, Kristiania.

[Nr. 1 fra venstre] 1081. Sabel med skede, der har tilhørt Oberst Kruse. Forgyldt Messinghefte med bred Parerplade; paa Klingen: Me fecit Solingeni, samt nogle utydelige Figurer og Indskrifter. Ulrich Christian Kruse, f. 1666 i Jylland, d. 1727 som Generalmajor og Kommandant i Fredrikstad var 1701-1704 Chef for 2det Kompagni af Nordenfjeldske Dragonregiment. Bekjendt for sin heltemodige Kamp mod Kong Carl XII i Høland 9/3 1716, hvor han selv fik 3 Saar, men nedlagde 7 Fiender. Ejer: Artillerimuseet, Kristiania.

**Pistol (katalog
nr. 350)**

**Fotograf:
Erik Olsen.
Trondheim Byarkiv,
Tor.H41.B42.F3111**

Tordenskjolds våben:

[Øverst] 350. Pistol med Jernkolbe, der har tilhørt Peter Tordenskjold. Ejer: Artillerimuseet, Kristiania.

Øvrige våben

[Nr. 1 fra venstre] 464. General C. G. Bangs Æressabel, skjænket ham af Kong Carl Johan, antagelig ved Kroningen i 1818. Ejer: Røros Værk.

[Nr. 2 fra venstre] 1049 [1050 og 1051 er ikke med på fotografiet]. Sabler, skjænkede Trondhjems Borgerkorps' Officerer af Kong Carl Johan ved Kroningen i 1818. Fæstet af støbt og ciseleret, forgyldt Bronze med Masker, Løvehoveder, Ege- og Laurbærgrene; paa indlagte Perlemorsplader Kongens Navnetræk. Klingen er krum med graverede og forgyldte Forsinger paa oxyderet Bund; over kydslagte Kanoner og Fasces sees to sammenslyngede Faner og en Trofæ med paa den ene Side Trondhjems, paa den anden Side Bernadotternes Vaapen. Paa Læderbalgen forgyldte Messingbeslag, hvorpaa Skjolde med den norske Løve, Pallashoved og andre klassiske Emblemer i Empirestilens Smag.

[Nr. 3 fra venstre] 535. Æressabel, skjænket General G. F. v. Krogh af Kong Christian 7. Paa Klingen indætset en bekranset Obelisk, hvori en Nische med en Urne; derover læses: Den 2. April 1801. Nedenunder i en Sol: Kongen lønner - Folket skønner. Paa den anden Side: Christian 7des Monogram og nedenunder F: V: Hæfte og Balgaf forgyldt Bronze med ciselerede Ornamenter og Emblemer. Ejer: Artillerimuseet. Kristiania.

Fra udstillingslokalerne: Tordenskjoldvæggen

Fotograf: Erik Olsen. Trondheim Byarkiv, Tor.H41.B43.F3138

1049. Ejer: Artillerimuseet, Kristiania.

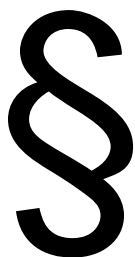
1050. Skjænket senere Tollinspektør i Kristiania. Oluf Christian Due (Søn af Carsten Schiødt Due), dengang Kjøbmand og Kaptein ved det frivillige Jægerkompagni. Ejer: Kaptein C. Due.

1051. Ejer: Ingeniør K. Lund.

[Nr. 4 fra venstre] 1084. Sabel, der har tilhørt Generalmajor Paul Birch (f. 1788 i Faaborg, d. 1863 i Trondhjem), Chef for Trondhjemske Brigade og Kommandant i Trondhjem 1823-1831. Jfr. Nr. 222. En Sølvplade paa Fæstet, hvorpaa indgraveret P.B. Paa Klingen det danske Rigsvaaben med Elefantordenen; oppe ved fæstet indgraveret: Vivat. Paa Skeden, der er af sort Læder beslaaet med Messing, læses: Denne af Generalmajor i Krigen 1808 benyttede Sabel lægges paa hans Kiste til Graven og gies derefter Søe Lieut. P. Birch. Ejer: Artillerimuseet, Kristiania.

[Yderst til højre] 1080. Jagtkarabin, glatløbet med Flintelaas. Piben, damasceret. Ejer: Artillerimuseet, Kristiania, til hvilket foræret af Kjøbmand Ludvig Bergh, Trondhjem.

Billeder er gengivet i overensstemmelse med (CC) creative commons, Attribution 2.0 Generic
<https://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

TIL ORIENTERING

Umiddelbart efter stiftelsen af Dansk Militaria Forening tilbage i 2011 blev det besluttet at ansøge om at blive høringspart i våbenlovssager hos Justitsministeriet, for om muligt at kunne påvirke lovgivningen bedst muligt for foreningens medlemmer. Kort tid efter blev vi godkendt, og efterfølgende kunne man se, at foreningen var kommet på listen over høringsparter i våbenlovssager. Alligevel lykkedes det for Justitsministeriet at glemme at kontakte os i forbindelse med tiltag vedrørende den på det tidspunkt noget ophedede debat omkring knivloven.

Vi er siden blevet hørt flere gange, hvor lovændringerne dog ikke har været af en karakter, som er faldet inden for vores interesseområde, og heldigvis er Knivloven efterfølgende blevet tilrettet, så den er blevet lettere at forstå og mere rimelig.

Den 16. december modtog vi et lovudkast til høring fra Justitsministeriet. Lovudkastet består af 2 dele. 1. del går i korthed ud på, at man ønsker at skærpe straffen for besiddelse af ulovlige våben. 2. del er en ændring af forbuddet af transport af våben mellem andre lande end Danmark; altså noget juridisk teknisk vedrørende eksport af våben ramt af våbenembargo – noget for os som forening uinteressant.

Vores høringssvar til Justitsministeriet henvender sig derfor til 1. del af lovudkastet. På modsatte side – side 17 - kan man se Dansk Militaria Forenings høringssvar til Justitsministeriet.

Hvis man ønsker at se det lovudkast, som vi modtog fra Justitsministeriet d. 16. december, skal man blot henvende sig til redaktionen på mail: militariaforeningen@hotmail.dk og dér fremsætte sit ønske.

HØRINGSSVAR TIL JUSTITSMINISTERIET

Forslag til Lov om ændring af straffeloven og våbenloven

Justitsministeriet
Politi- og Strafferetsafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København

Mail: strafferetskontoret@jm.dk

Dansk Militaria Forening
v/ Poul Christensen
Sygehusvej 4
8740 Brædstrup

Mail: militariaforeningen@hotmail.dk

Dato: 10.01.2017

Høringsvar vedr.: Forslag til Lov om ændring af straffeloven og våbenloven

I indledningen til "Bemærkninger til lovforslaget" fremgår det tydeligt, at den problemstilling som skærpningsen af loven retter sig mod, er de voldelige konflikter, der udspiller sig i rocker- og bandemiljøet, med udløbere hvor der også er blevet skudt mod fængsels- og politibetjente.

Det er en selvfølge, at politiet og retssystemet som helhed skal udstyres med de bedst tænkelige værktøjer i kampen mod rocker- og bandemiljøet. Dog skal man passe på ikke selv at komme til at skyde med spredehagl og dermed risikere at ramme udenfor målgruppen. Videre er det også vigtigt, at man ser på, hvad hensigten har været med lovovertredelsen.

Borgere udenfor målgruppen, der kunne blive ramt af spredehagl, kunne f.eks. være jægere, sportsskytter eller våbensamlere, der måske ikke lige er helt opdateret på den gældende våbenlov eller måske pga. en simpel forglemmelse pludselig risikerer at stå i en retssag, hvor de i strafudmålingen sidestilles med hårdkogte kriminelle. Kriminelle, der med deres lovovertredelse har haft til hensigt med skarpladte våben – altså både våben og ammunition – i hånd at true, skade og ligefrem dræbe andre mennesker.

Vi mener, at det er vigtigt, at man holder sig målgruppen klart for øje og at man nøje forholder sig til hensigten med overtrædelsen. Ellers risikerer man let at straffe borgere udenfor målgruppen hårdt (specielt efter skærpelsen) med en lang fængselsstraf, hvor en bødestraf ville være bedre - både præventivt og menneskeligt.

Med venlig hilsen og på bestyrelsens vegne

Poul Christensen
Formand DMF
Dansk Militaria Forening

JUBILÆUMSUDFLUGTEN 2016

- EGHOLM SLOTS MUSEUM -

Tekst: Jakob Elbæk Egegaard Pedersen

En af nyhederne i samlingen – en meget fin tysk VW Kübel fra 2. vk.

Få museer i Danmark kan siges at appellere så meget til samlere af våben og militaria, som museet på Egholm Slot – ikke mindst efter at Tøjhusmuseet, til stor fortrydelse for alle med interesse for våben og historie, har valgt at henlægge det meste af deres samling til mølposen.

For undertegnede, som ikke tidligere har set samlingen på Egholm Slot, men som har hørt den beskrevet som noget nær en pilgrimsrejse for enhver med interesse for våben og militaria – var det særdeles kærkomment, at netop denne lokation blev valgt som destination for fejringen af Dansk Militaria Forenings 5 års jubilæum, og datoen d. 26. november blev imødeset med behørig spænding.

For at lette logistikken i forbindelse med arrangementet var der blevet arrangeret fælles bustransport fra Jylland – en glimrende idé, som jeg personligt håber bliver normen fremover. En bus med fungerende varmeanlæg vil dog være at foretrække. Vi frøs bravt – navnlig på turen ud - dog uden at dette formåede at tage noget fra arrangementet som helhed. Jeg håber blot, at Dansk Militaria Forening fik et ikke ubetydeligt afslag i prisen for leje af bussen. Det ville – i min optik – kun være rimeligt.

Ved ankomsten til Egholm Slot blev vi budt velkommen med varme smil og ligeså varm kaffe samt rundstykker, hvorefter dagen gik med at besigtige Museets samlinger og de opstillede salgsborde, afbrudt af en klassisk smør-selv frokost og kage. Hele arrangementet var veltilrettelagt og tillige hyggeligt.

Samlingerne på Egholm Slot er særdeles omfattende – og ligeså flot præsenteret. For enhver som besigtiger den, er det tydeligt, at der ligger enorm ildhu og betydelig viden bag samlingens opbygning. En interesseskabende og -fastholdende kombination af interiør og montre med genstande – alt sammen temaopdelt og præsenteret med en tydelig rød tråd. Alt for ofte ser man samlinger og udstillinger af militaria, hvor man har ”fyldt op fra en kant af” i det tempo og den rækkefølge genstandene er tilgået samlingen. Den slags er der ikke noget af på Egholm Slot. Her fremgår det tydeligt, at udstillingen af museets enorme samling er opbygget med ethvert historisk museums fremmeste formål i tankerne; at berette om historien gennem genstande. Skal jeg komme med ét kritikpunkt i den forbindelse (og det bliver det eneste), er det manglen på forklarende tekst (både hvad angår funktion og kontekst) ved lidt for mange af genstandene. Ikke alt er selvforklarende, selv ikke for os med en dybere interesse for emnet end de fleste.

Uanset hvad ens interesse for våben og militaria drejer sig om, bør man på Egholm Slot kunne finde noget omfattet af ens kerneinteresse. Museets imponerende anden verdenskrigssamling er nok den, som fylder mest, både fysisk og fokuspæssigt. Alene antallet af genstande (og nogle af disses sjældenhed) kan ikke andet end imponere og fryde enhver med interesse for anden verdenskrig.

2 fotos af museets modstandsudstilling. Øverst: En nedkastningscontainer pakket med forskellige våben og sprængmidler. Nederst: En rekonstruktion af en jernbanesabotage.

Frokosten indtages i museet flotte hall foran tekøkkenet

Som jæger var samlingen af fine gamle jagtvåben og -udstyr bestemt også af stor interesse. Havde én ikke kommet mig i forkøbet, var jeg nok blevet inspireret til at erhverve mig en hirschfænger til samlingen ved byttemødet – men det må blive en anden god gang.

Samlingen, og ikke mindst præsentationen, af westernvåben, var en overraskelse for undertegnede, en god en. Det er en sær sjæl, som ikke frydes over fine gamle revolvere og bøjlespænder præsenteret i et overbevisende wild west miljø.

Om turen havde strakt sig over en hel weekend, havde der stadig været nye ting at opdage og dvæle ved i samlingen. Ordene ”omfattende” og ”imponerende” trænger sig til stadighed på, og der er ingen tvivl om, at undertegnede kommer til at besøge Egholm Slot ikke bare én, men flere gange, i fremtiden. Selv efter at have tilbragt det meste af en dag i samlingen, står man tilbage med et indtryk af, at der stadig er meget mere at komme efter. En stor kvalitet for ethvert museum.

For undertegnede var det samtidig første deltagelse i et af foreningens byttemøder. Et glimrende koncept – tillige hyggeligt og lærerigt. En enkelt handel blev det da også til; en advarselmønt fra modstandsbevægelsen – et spændende lille stykke Danmarkshistorie, som jeg længe har næret ønske om at føje til min lille, men voksende, samling af danske modstandseffekter.

Ethvert foreningsarrangement, uanset foreningens formål, bør have det sociale i højsædet, og også her leverede arrangementet. Jeg har altid sagt, at det er blandt våbennørder man finder de bedste legekammerater, og det bliver man kun bekræftet i ved et arrangement som dette. Jeg hyggede mig og blev til stadighed imponeret over den akkumulerede mængde af viden som denne forenings medlemmer besidder samt, ikke mindst, den glæde og ildhu hvormed samme udbredes.

Afslutningsvis vil jeg – med en masse gode minder og ny viden i bagagen – takke alle involverede for et godt arrangement. Jeg glæder mig allerede til næste.

EN ROYAL NUMMERPLADE

Tekst og billeder: Ian Holmberg

Jeg er i min samling indehaver af en blå emaljeret nummerplade forsynet med flyvevåbnets mærke og nummer 461.

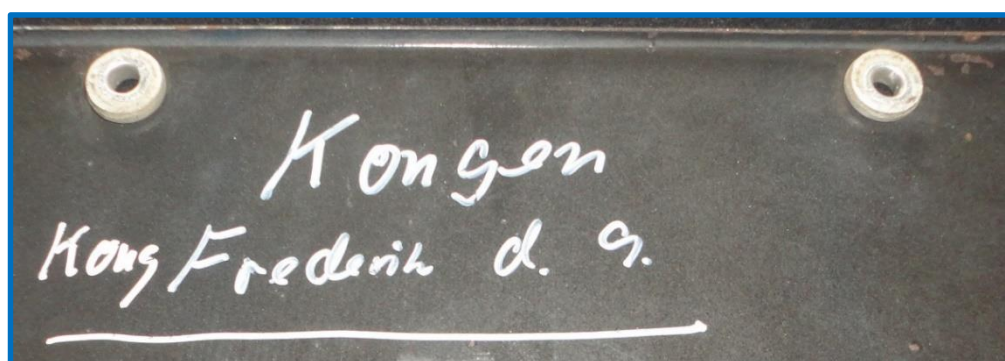
Denne nummerplade er i 1950 ved flyvevåbnets oprettelse fremstillet i få eksemplarer til når daværende kong Frederik skulle besøge flyvestationer i det ganske land. Så blev det køretøj, som han skulle inspicere flyvestationen i, forsynet med nummerpladerne med nummer 461.

Historien bag 461 nummerpladen er følgende:

Daværende kronprins Frederik og prins Knud, senere arveprins Knud, var som børn med ombord på Dannebrog, når kong Christian den 10 skulle besøge det ganske land. De var dog ikke altid lige nemme at holde styr på. Derfor fik kommandør Hector Kiær, som var chef på kongeskibet, den idé, at de skulle være en del af mandskabet, men da mandskabets numre stoppede med nummer 460, blev kronprins Frederik nummer 461 og prins Knud nummer 462.

Dette nummer 461 holdt kronprins Frederik ved hele sit liv til sine civile køretøjer, og flyvevåbnet glædede ham så ved at lave flyvevåbnets egen nummerplade med nummer 461, hvilket glædede kongen umådeligt.

I forbindelse med et besøg på Amalienborg-museet kunne personalet fortælle, at de IKKE er i besiddelse af en sådan nummerplade i deres samling. De har "kun" Kong Frederiks civile nummerplader med nummer 461.

For- og bagside af den Royale nummerplade med en håndskreven tekst på bagsiden, så der ikke skulle være tvivl om i forbindelse med hvem pladen skulle anvendes

VALBORGSaften 1945

Tekst: Esbern Frandsen

Redaktionen: Esbern Frandsen er pensioneret landmand og tidligere modstandsmand fra landsbyen Åle vest for Horsens. Esbern har nedskrevet sin egen og familiens historie til børnebørnene, hvor han fortæller om stort og småt – hverdagsoplevelser sat i perspektiv med hændelser udenfor lokalområdet eller udenfor landets grænser. Beretningen her omhandler Valborgsblus – en gammel tradition, som i dag er ved at blive fortrængt af Sankthansbål.

Her fortæller Esbern Frandsen:

”Mandag aften d. 30. april 2012 var vi i Nim, på Museumsgården Stjernholm for at brænde Valborgsblus, en skik fra gamle dage. Vi havde en vidunderlig aften med klar himmel. Et par hundrede gæster, som nød Valborgsblusset i den stjerneklare aften med en flot halvmåne på himlen, og så gik tankerne tilbage i tiden.

Derhjemme på fødegården Brejnholm i Åle sogn brændte vi altid bål Valborgsaften 30. april. Markerne til gården strakte sig helt frem til højderne, randen af den store, vidstrakte Gudenådal med den hvidkalkede kirke og landsbyen Åle nede i dalbunden.

Fra mine drengedage husker jeg særligt Valborgsaften 1933 – året efter vor fars alt for tidlige død. Af vi 11 børn var vi 3 konfirmerede, Asta – min tvillingbror Aksel og mig, Esbern. De sidste af den store børneflokk på 11. Min ældre bror, Hans Christian på 20 år, bestyrede gården for vor mor, og han havde nu i løbet af dagen fået samlet et stort, flot Valborgbål dernede ved skeldiget mod syd.

Efter at vi havde spist vor aftensmad ved 19-tiden, skulle vi jo vente, indtil det begyndte at mørkne. Ved 20-tiden gik vi så alle 8 – 10 stykker ned til diget, og Valborgblusset blev tændt, og det brændte klart op mod en næsten skyfri himmel. Nu stod vi så der og så ud over den skønne Gudenådal. Sådant en aften kunne vi ude i synsranden tælle op mod en 8 – 9 Valborgsblus på den anden side af vores kære Gudenå, der løb i sin hele længde – 163 km. op til Randers Fjord hvor mors forældre, kartoffeltyskeren Philip Frederik Wurtz og hans kone Mette, boede i landsbyen Væth 4 km. fra Randers by.

Da bålet var brændt ned bagte vi børn kartofler i gløderne. Ihh! hvor det smagte. Mor og de ældste var gået hjemad i forvejen for at lave aftenscaffen. Ja – sådan endte den Valborgsaften 1933. Jeg var dengang kun 10 år gammel. Tiden gik sin gang med det daglige arbejde på Brejnholm – sommer – efterår og vintre gik. Op igennem 1930’erne og vi når frem til d. 9. april 1940, da de tyske hærstyrker besatte Danmark og bl.a. påbød mørklægning. Alle huse og gårde og alle byerne lå mørke hen – hele natten igennem.

Tiden går videre frem gennem de barske, uhyggelige krigsåre med krig over hele verden. Den 1. november 1941 blev jeg – kun 19 år gammel – sat til at bestyre vores kære fødegård Brejnholm for vor mor. Jeg lejede en karl, der var 20 år gammel, og så gik jeg i gang – derom en anden gang.

Tiderne var onde. Alt var rationeret. Men det var jo meget bedre og nemmere for os ude på gårdene. Landbruget var jo produktion af mælk, kød, flæsk og æg fra hønsene. Det var langt værre inde i de store byer. Så vi klarede os godt på Brejnholm gennem alle krigsårene.

Siden den danske regerings brud med tyskerne d. 29. august 1943, hvor regeringen gik af og tyskerne indførte dødsstraf for de danske modstandsfolk / frihedskæmpere, voksede modstandsbevægelsen i Danmark sig stor og stærk. Min tvillingbror Aksel og jeg var også så småt kommet med i modstandsbevægelsen, efter at vi havde "gemt" en frihedskæmper – Ejnar Vestergaard – og havde ham boende periodevis sommeren 1944 over. Hans gruppe – Farsø-gruppen – var blevet optrevet. Tyskerne skød 3 af hans kammerater, medens han boede hos os.

Vi er nu nået frem til november. Jeres oldemor – Bodil Brændegaard – var 18 år gammel kommet fra sit hjem, Brændegaard ved Herning ned for at tjene på gården Nybjerg i Åle. Til november flyttede hun ned at tjene på mejeriet i Åle by hos bestyrerparret Birgitte og Peter Nielsen. Ind over julen 1944 fik vi godhed for hinanden og blev kærrester. Aksel og jeg var kommet med i en modstandsgruppe, som læge Malmgren i Nr. Snede ledede. Der var blevet anlagt en nedkastningsplads oppe i Donnerup Skove en hundrede tdr. land ryddet skov. Vi fik aldrig noget ned, trods overflyvninger 4 gange 4 uger i træk. Først i april fik vi udleveret geværer – canadiske karabiner og skarp ammunition.

Vi skulle dække de allieredes faldskærmstropper, når de blev kastet ned for at befri Danmark. April gik. Vi fik rigtig gode meldinger ad de hemmelige kanaler. De allieredes hære var sidst i april nået langt ind i Tyskland, og Tysklands kapitulation kunne forventes inden for en uges tid.

Vi var så nået frem til d. 30. april 1945. Trods det, at mørklægningsforbuddet jo stadigvæk var i kraft, besluttede Aksel og jeg os til, at nu så tæt på freden ville vi trodse det tyske påbud og brænde Valborgsblus, nu igen efter alle de år, hernede ved diget. I løbet af dagen havde vi fået samlet et flot lille bål. Et par halmballer og en masse, tørt, grene og andet kvas fra vores skov. Vi skulle selvfølgelig også have en heks. Vi fandt nogle gamle klæder. Hovedet blev nu selveste Hitlers kontrafej/ansigt med overskæg og hårløk.

Ved kl. 20-tiden var min kæreste Bodil og hendes svigerinde Lilli kommet op til os på Brejnholm, og samlet gik vi 4 unge mennesker nu ned til diget hvor bålet var anbragt. Vejret var smukt - letskyet. Bålet blev tændt, og snart brændte det lystigt op mod den blå himmel med enkelte stjerner på. Hitlers kontrafej fik først skægget svedet og så røg hovedet og så – nå, det var vist lidt bizart, men vores had til Hitler og hans Nazi-regime var vokset rigtigt stort. Vi vidste ikke, at han, Hitler, havde taget sit eget liv, der i hovedkvarteret i Berlin d. 30. april om morgenen.

Vi 4 unge mennesker nød denne skønne aften med den vidunderlig udsigt ud over Gudenådalene. Men denne Valborgsaften - d. 30. april 1945 – var der ikke et eneste Valborgsblus at se derude i synsranden mod syd, som der ellers var at se før krigen 1940. Vi gik hjem til gården, hvor mor havde kaffebordet parat. Efter kaffen skiltes vi i håbet om, at freden snart kom.

Freden kom – 4. maj om aftenen. Jeres oldemor, Bodil, var igen kommet op til os på Brejnholm om aftenen. Vi – vor mor, Aksel, Bodil og jeg sad og nød vor aftenkaffe, hørende den engelske radio – BBC fra London – som sendte noget musik. Men pludselig blev udsendelsen afbrudt med et – "Vi sender en særmelding – Her er BBC London – Vi skal hermed meddele – At de tyske hærstyrker i Nordtyskland, Holland, Belgien og Danmark har kapituleret / overgivet sig til de Allieredes Overkommando ved Feltmarskal Montgomery på Lüneburger Heide i eftermiddags kl. 16."

Hvilken glæde – hvilken lettelse – det var simpelthen ikke til at begribe, at nu – efter 5 lange år – var krigen slut – i alt fald for os her i det lille Danmark."

Samme aften hvor Esbern og vennerne afbrænder bålet med Hitler-dukken, brænder SS-soldater ligene af Adolf Hitler og Eva Hitler (Braun) i al hemmelighed ved bagindgangen til førerbunkeren i Berlin – så måske skulle Esbern have trodset forbuddet og tændt Valborgsbluset år forinden.

6. maj - DMF-udflugt til Silkeborg Bunker-Museum

Gjessøvej 40d, 8600 Silkeborg

Program i ca. tider:

Kl. 10.00: Morgenkaffe på 1. sal i Søvillaen

Kl. 10.30: Guidet tur rundt på området

Kl. 12.00: Frokost igen på 1. sal i Søvillaen

Kl. 12.30: Guidet besøg i museumbunkereren

Egenbetaling for deltagelse:
kr. 30,- (ikke mdl. kr. 60,-)

Tilmelding på tlf.: 2532 1341
eller på mail til:
militariaforeningen@hotmail.dk

Vi ses til en spændende dag
på det historiske tunge
Silkeborg Bad, der var det
tyske hovedkvarter i
Danmark fra 1943 til 1945

24. sept. Søndag
2017 10-16

VANDEL SPORTSHAL

Entre: kr. 60,-

Messeledelse: Tlf.: 75 88 35 87 / 25 321 341

Besøg vores hjemmeside: www.j-v-m.dk

Køb, salg og bytte mellem våbenbrødre

Købes:

Effekter fra danskere i tysk tjeneste på Østfronten 1941-1945, samt alt i tyske hjelme, udrustning, medaljer, uniformer, dokumenter, osv. Tlf.: 25 32 13 41

Købes:

Kyrasserpallasker M/1831 – M/1838 samt ældre våben og løse sabelskeder.
Tlf.: 75 88 35 87

Købes:

Til privat samling søges: Metalmærker fra motorcykeltræf samt danske civile og militære nummerplader. Henvendelse til:
Lars Søndergaard på
larsaarhus@stofanet.dk eller 98 25 26 25

Købes:

Tyske uniformer fra 2. verdenskrig.
Henvendelse JJ tlf.: 24 66 14 98 (Fyn)

Købes:

Danske m1923 våben- og korpsmærker + afdelingsmærker (gule knapper).
Danske grå m1915 uniformer + m1923 uniformer + alle slags m23 hovedbeklædninger. Tlf.: 21 94 38 40
Mail: carstendk2003@yahoo.dk

Købes:

Kikkerter købes. Danske og tyske militære kikkerter søges. Simonsen
Tlf. 61 27 63 33 eller
mikedenmark@hotmail.com

Købes:

Islamiske/tyrkiske/orientalske blankvåben.
Henvendelse tlf.: 81 71 77 17
eller mail: gunlamps@gmail.com

Pris for privatannoncer: DKK 1,- pr. ord